

КОНЦЕПЦІЯ ІНВЕСТУВАННЯ В ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ

Матросов О.Д., Доуртмес П.О.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Витрати на персонал організації – загально визнаний для країн з ринковою економікою інтегральний показник, який містить в собі сукупність витрат, пов'язаних з залученням, винагородою, стимулюванням рішення соціальних проблем, організацією праці та поліпшенням умов труда персоналу.

Сучасне управління розглядає витрати на персонал не тільки як ціну придбання персоналу, але й визначає їх з позиції цінності персоналу.

Згідно концепції «людський капітал», інвестиції в людський капітал – це будь-яка дія, яка підвищує кваліфікацію та продуктивність праці робітників. Подібно витратам підприємців на станки та обладнання витрати, які сприяють підвищенню будь-якої продуктивності, можливо розглядати як інвестиції, бо поточні витрати, або витрати, здійснюємо з розрахунком, що ці витрати будуть компенсовані збільшеним потоком доходів у майбутньому.

Міжнародна стандартна класифікація вартості праці, рекомендована Міжнародною конференцією статистиків по праці включає в себе: оплату виробничої праці; виплати, які відносяться до невідпрацьованого оплачуваного часу; премії та грошові винагороди; вартість їжі та інші виплати в натуральній формі; вартість надання житла робітникам, оплачуваного роботодавцем; витрати роботодавця на соціальне забезпечення; вартість професійного навчання; культурно-побутових умов та інші статті, такі, як транспорт для працівників, робоча одежа, відновлення здоров'я, податки на заробітну плату.

Витрати на персонал частково підлягають віднесенню на собівартість продукції (робіт, послуг), а частково здійснюються за рахунок прибутку.

Не включаються в собівартість продукції, а фінансуються за рахунок прибутку організації або спеціальних джерел виплат, безпосередньо не зв'язаних з оплатою праці: премії за рахунок засобів спеціального призначення та цільових надходжень; матеріальна допомога; безвідсоткові позики, видані на покращення житлових умов, обзаведення домашнім господарством; оплата робітникам відпусток, додатково наданих за колективним договором (понад передбачених законодавством); надбавка до пенсії; одноразова допомога ветеранам, які йдуть на пенсію; дивіденди; відсотки та інші.

Література:

1. Скібіцький О.М., Інноваційний та інвестиційний менеджмент. – К: Центр навчальної літератури, 2009, – 480 с. 2. Червоньов Д.М. Менеджмент інноваційно-інвестиційного розвитку підприємств України. – К.: Знання – КОО, 1999. 3. Кобиляцький Л.С. Управління проектами. – К.: МАУП, 2002 – 200 с.